

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 307.

Tredie Session.

90de Møde.

Onsdagen den 3die Marts.

(Kvæf.)

Lehmann (forts.): Det er netop ved saadanne landoekonomiske Foreninger, at de store og vigtige følgerige Forholdsregler, der i andre Lande ere blevne truffet, ere blevne gjorte, og det meget mere end ved Regjeringens Indsriden. Forøvrigt indeholder jo Lovudkastet ved Siden deraf en vis ledende Medvirkning fra Regjeringens Side, saavel ved det frederiksborgske Stutteri eller ved det Forsøg, man for sidste Gang der vil anstille, som ogsaa med Hensyn til Fortættelsen af det Forsøg, som foretages for offentlig Regning med Opstaldning af Heste af en vis Race. Jeg troer altsaa, at det sikkert ikke er den Deel af denne Sag, som det overlades de Sagkyndige i Landet at virke for, som er meest udsat for at underkastes Kritik.

Formanden: Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren: Den ærede Rigsdagsmand, som sidst talte, har fremsat de Bemærkninger, jeg vilde gjøre.

Bligen-Finecke: Jeg kan ikke dele Ansættelse med den ærede Rigsdagsmand for Veile (Lehmann), naar han kan udtale en Beklagelse over, at Principer ikke ere fulgte, og dertil kommer, at man aldeles kan og bør opgive at følge faste Principer. Den Skade, der er stæet derved at bestemte og faste Principer ikke ere blevne fulgte, kan ikke gjenoprettes derved, at man nu aabner Døren for alle mulige Principer, hvorved det muliggjøres, at noget Princip følges. Naar man ikke hylder den Ansættelse, at et fast bestemt Princip bør gjøres gjældende, men foretrækker, saaledes som det her maa blive Følgen, at Vilkaarlighed kommer til at raade,

saar er det overeensstemmende dermed, i alt Fald ikke i Strid dermed, at lade Landstutmesteren blive saa at sige udenfor og uden nogen afgjorende Indskydelse til at gjøre bestemte Principer gjældende ved Bedømmelsen til Præmie. I Motiverne findes anført, som Grund for at Landstutmesteren ikke skulde have nogen afgjorende Stemme, den Formodning, at han vilde savne Localkundskab, men om denne samme Mand antages, at han har Localkundskab nok til at fordele de Hingste, Regjeringen har anbetruet ham, og, naar man nu ikke vil betroe den Mand, til hvem man vil betroe Indkjøbet af Hingstene og disses Fordeling, at ogsaa han har en afgjorende Stemme ved Bedømmelsen af Productet af hine Besselere og disses Fordeling, saa synes det mig, at Bestemmelserne i Lovforslaget lide af en indre Modsigelse.

Blac: Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (Bligen-Finecke) har meent, at man vil gaar frem efter forskellige Principer ved disse Foreninger og derved ikke komme til noget Resultat; men et Hovedprincip er jeg vis paa vil sættes igjennem ved alle Foreninger, og det er det, man især skal lægge Mærke til her. Det skal ikke gaar ud paa noget enkelt Princip fra Regjeringens Side; men det Hovedprincip, som ligger i det Hele, er hvad der betaler sig bedst, og det vil komme ud ved slige Beregninger, om man ogsaa vil sige som den ærede Rigsdagsmand meente, at de fedeste Heste ere de, der betale sig bedst, saa lad gaar, men saa maa man søge at skaffe fede Heste tilveie og ikke tage Hensyn enten til Guldblods eller Hvadsomhelst, men kun til hvad der frembringer de fedeste Heste, det er det vi skulle søge at fremme ved Hestevælden, nemlig hvad der betales bedst og bliver meest søgt af Udlandet.